

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudce zpravodaje JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **M. J.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, PSČ 587 33, týkající se řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. října 2012, č. j. KUJI 65187/2012, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. března 2013, č. j. 10 A 122/2012 - 33,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. března 2013, č. j. 10 A 122/2012 - 33, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I.
Vymezení případu

[1] Dne 31. srpna 2011 byl s žalobcem příslušníkem Policie České republiky (dále jen „policie“) projednán přestupek uložením pokuty v blokovém řízení. Dle údajů z dílu A v pokutovém bloku č. CO/2010 O8498014 byla žalobci uložena pokuta za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Pokutový blok kromě časového a místního vymezení skutku dále obsahoval následující popis přestupkového jednání „§ 6/1a z. č. 361/2000 Sb. řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem.“ Po projednání přestupku žalobce pokutu ve výši 200 Kč (rozepsáno na dva bloky) na místě uhradil, pokutový blok podepsal a převzal díl B. Pravomocné ukončení tohoto blokového řízení oznámila policie Městskému úřadu v Humpolci (dále jen „městský úřad“) přípisem č. j. KRPJ-56358/PŘ-2011-161706 ze dne 7. září 2011.

[2] Dne 13. února 2012 byl s žalobcem příslušníkem policie projednán přestupek uložením pokuty v blokovém řízení. Dle údajů z dílu A v pokutovém bloku č. JI/2006 I 2305619 byla žalobci uložena pokuta za tentýž přestupek, tj. dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Pokutový blok kromě časového a místního vymezení skutku dále obsahoval následující popis přestupkového jednání „... *nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Potvrzení nevlastní. Porušil ust. § 6/1/a z. č. 361/2000 Sb.*“ Po projednání přestupku žalobce pokutu ve výši 300 Kč (rozepsáno na tři bloky) na místě uhradil, pokutový blok podepsal a převzal díl B. Pravomocné ukončení tohoto řízení oznámila policie městskému úřadu sdělením ze dne 14. února 2012 č. j. KRPJ-17242/PŘ-2012-161712.

[3] Výzvou ze dne 16. února 2012 městský úřad žalobci oznámil dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu. Přípisem ze dne 24. února 2012 žalobce u městského úřadu uplatnil námitky v řízení o záznamu bodů do registru řidičů proti „*udělení bodů za dopravní přestupky ze dne 13. února 2012 a 31. srpna 2011*“, neboť ode dne 13. července 2011 žalobce disponuje lékařským potvrzením o nemožnosti být připoután bezpečnostním pásem (dále jen „lékařské potvrzení“). Dne 27. července 2012 obdržel městský úřad znovu písemné námitky obdobného znění.

[4] Městský úřad si od policie vyžádal kopie pokutových bloků část A k přestupkům žalobce ze dne 31. srpna 2011 a 13. února 2012 a poté námitky žalobce rozhodnutím ze dne 13. července 2012 č. j. ODSH/14654/12/BN s. z. 708/2012 jako neodůvodněné zamítl a provedený záznam 12 bodů ke dni 13. února 2012 potvrdil.

[5] Proti rozhodnutí městského úřadu podal žalobce odvolání, jež však žalovaný Krajský úřad Kraje Vysočina rozhodnutím ze dne 1. října 2012 č. j. KUJI 65187/2012 zamítl s tím, že mu nepřísluší v rámci rozhodování o námitkách přezkoumávat pravomocná rozhodnutí, která mu k zapsání bodů za spáchané dopravní přestupky zasílají kontrolní orgány.

[6] Žalobce se v této věci obrátil též s podnětem na veřejného ochránce práv. Přípisem ze dne 17. srpna 2012 sp. zn. 5059/2012/VOP/MK veřejný ochránce práv jeho podnět jako neopodstatněný odložil, neboť podle něj bloková pokuta byla v obou případech policií uložena v souladu se zákonem a není důvod pro její rušení v přezkumném řízení.

[7] Proti rozhodnutí odvolacího orgánu podal žalobce žalobu, které Krajský soud v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) rozsudkem ze dne 28. března 2013 č. j. 10 A 122/2012-33 vyhověl a rozhodnutí žalovaného ze dne 1. října 2012 č. j. KUJI 65187/2012 (dále jen „napadené rozhodnutí“) a rozhodnutí městského úřadu č. j. ODSH/14654/12/BN ze dne 13. července 2012 pro vady řízení zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. V odůvodnění svého rozhodnutí odkázal krajský soud na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. března 2012 č. j. 5 As 118/2011-103. Podle krajského soudu, pokud byl žalobce již v době silniční kontroly držitelem zdravotního lékařského potvrzení, nemohl se dopustit skutku spočívajícím v nepřipoutání se protiprávního jednání. V předmětném řízení tak nebylo postaveno na jisto, zda se žalobce uvedenými

skutky opravdu dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) za porušení povinnosti dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, jak bylo uvedeno v obou pokutových blocích (přitom za spáchání tohoto přestupku jsou řidiči dle přílohy k zákonu o silničním provozu zaznamenány 3 body v registru řidičů), či zda se žalobce dopustil přestupku dle § 23 odst. 1 písm. f) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 6 odst. 2 písm. b) a odst. 6 zákona o silničním provozu, spočívajícího v porušení povinnosti mít u sebe za jízdy lékařské potvrzení o nemožnosti být připoután a na požádání ho předložit ke kontrole (přitom za spáchání tohoto přestupku se body v registru řidičů nezaznamenávají). Nevypořádáním daného rozporu podle krajského soudu zatížil žalovaný své rozhodnutí taktéž vadou nepřezkoumatelnosti.

II.

Kasační stížnost a průběh řízení o ní

[8] Proti rozsudku krajského soudu podal žalovaný Krajský úřad Kraje Vysočina (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost, v níž navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu ze dne 28. března 2013 č. j. 10 A 122/2012-33 (dále jen „napadený rozsudek“) zrušil z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[9] Stěžovatel v kasační stížnosti zopakoval argumenty uvedené v napadeném rozhodnutí. Záznam bodů u přestupků ukončených blokovou pokutou se provádí dle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu na základě oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl samotný záznam bodů do registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda pravomocná rozhodnutí jako podklad zaslaných oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení skutečně existují, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atp. Tento postup městský úřad jako prvostupňový orgán podle stěžovatele prokazatelně splnil, neboť od policie byly kopie příslušných pokutových bloků vyžádány a správný počet zaznamenaných bodů byl zkontrolován. Ze spisového materiálu jednoznačně vyplývá, že se žalobce v obou případech dopustil přestupku *„porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem“*, za který náleží záznam tří bodů v registru řidičů. Pokud existuje pochybnost o tom, že rozhodnutí o udělení pokuty za přestupek nebylo provedeno v souladu s právními předpisy, je příslušným orgánem k přezkumu napadených rozhodnutí policie. Oba pokutové bloky ze dne 31. srpna 2011 a 13. února 2012 jsou pravomocné. Pokud (avšak pouze ze strany policie jako příslušného orgánu) nedojde k jejich případnému zrušení, nelze ve smyslu § 123e zákona o silničním provozu provést odečet bodů.

[10] Stěžovatel dále poukázal na to, že blokové řízení je řízením zkráceným. Rozhodnutí vydané v blokovém řízení je pravomocně ukončeno podpisem přestupce a uložení pokuty. Je ihned vykonatelné. Přestupek lze v blokovém řízení projednat tehdy, pokud byl pachatel při svém jednání na místě přistižen a se spácháním přestupku souhlasil. Svým podpisem pachatel přestupku ve smyslu § 84 odst. 1 zákona o přestupcích stvrzuje, že souhlasí s projednáním přestupku formou blokové pokuty a rovněž se

správností zapsaných údajů, včetně právní kvalifikace jeho skutku. Ohledně argumentu krajského soudu týkajícího se dostatečného nezjištění skutkového stavu stěžovatel uvádí, že pokud žalobce se způsobem provedení blokového řízení, vč. právní kvalifikace přestupku, nesouhlasil, měl možnost blokové řízení odmítnout a požadovat, aby věc byla předána příslušnému správnímu orgánu a řešena v klasickém přestupkovém řízení, popř. následně využít opravné prostředky.

[11] Stěžovatel dále uvedl, že dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu je řidič povinen být za jízdy připoután bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo vybaveno. Dle § 6 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu uvedená povinnost neplatí pro řidiče, který bezpečnostní pás nemůže užít ze zdravotních důvodů. To však podle stěžovatele musí být doloženo lékařským potvrzením, které je řidič povinen mít u sebe. Pokud tak řidič neučiní, je na něj pohlíženo, jako by žádné potvrzení neměl. V daném případě proto žalobce jednoznačně porušil povinnost být za jízdy připoután bezpečnostním pásem. V důsledku tohoto jednání správní orgán dle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu provedl záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Stěžovateli není zřejmé, jaké ustanovení zákona o silničním provozu umožňuje řidiči splnit povinnost doložit lékařské potvrzení dodatečně. O skutečnosti, že žalobce v rozhodné době lékařským potvrzením nedisponoval, svědčí rovněž formulace uvedená na pokutovém bloku ze dne 13. února 2012 „*potvrzení nevlastní*“.

[12] Žalobce se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III.

Posouzení kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem

[13] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., byv vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti, tj. z hlediska kasačního důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy z důvodu nezákonnosti napadeného rozsudku spočívající v nesprávném právním posouzení právní otázky krajským soudem.

[14] Dle názoru krajského soudu zatížil stěžovatel řízení o námitkách proti zápisu bodů do registru řidičů vadou řízení, neboť nevypořádal rozpor spočívající ve skutečnosti, že se žalobce disponující v rozhodné době lékařským potvrzením nemohl svými skutky dopustit přestupků právně kvalifikovaných na pokutových blocích. K tomuto právnímu názoru dospěl krajský soud s odkazem na názor obsažený v rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 118/2011-103 ze dne 21. března 2012 a stěžovatel s ním v kasační stížnosti nesouhlasí.

[15] Nejvyšší správní soud považuje za vhodné nejprve uvést přehled obecných a judikатурních východisek, která se k projednávané věci vztahují.

[16] Řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je upraveno v zákoně o silničním provozu. Řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek zařazený v systému bodového hodnocení (příloha k zákonu o silničním provozu), příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností

v registru řidičů zaznamenaná stanovený počet bodů (§ 123b odst. 1 zákona o silničním provozu) ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. Po dosažení celkového počtu 12 bodů řidič pozbývá řidičské oprávnění a následně je povinen odevzdat řidičský průkaz (§ 123c zákona o silničním provozu). Dle § 123f zákona o silničním provozu „(1) Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. (2) Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. (3) Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.“

[17] Ustálená judikatura správních soudů, z níž je třeba v nyní projednávané věci vycházet, důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového či standardního řízení o přestupku) dle zákona o přestupcích oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů dle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou zcela odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci); srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 96/2008-44 ze dne 6. srpna 2009, též rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22. srpna 2012 č. j. 11 A 107/2011-31.

[18] V rozsudku č. j. 5 As 39/2010-76 ze dne 24. srpna 2010, publikovaném pod č. 2145/2010 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud na tyto závěry navázal a zabýval se povahou a důkazní relevancí oznámení o uložení pokuty za přestupek. Nejvyšší správní soud tehdy konstatoval, že pokud účastník v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů zpochybňuje skutečnosti obsažené v oznámení policie o uložení pokuty za přestupek, na základě kterého je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, a následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s žalobcem skutečně projednán přestupek v blokovém řízení, resp. že se daného jednání vůbec nedopustil atp.), je třeba, aby správní orgán v uvedeném případě vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.

[19] Na rozsudek č. j. 5 As 39/2010-76 navázal Nejvyšší správní soud rozhodnutím č. j. 5 As 118/2011-103, na který odkazují krajský soud a žalobce. V daném případě

Nejvyšší správní soud, obdobně jako v nyní projednávané věci, přezkoumával rozhodnutí a průběh řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů do registru řidičů, tj. ve věci přestupce (řidiče), který za jízdy nebyl připoután bezpečnostním pásem, ač (podle svého dodatečného tvrzení) ke dni spáchání přestupku údajně disponoval lékařským potvrzením. Jako podklad pro záznam bodů postačilo příslušnému orgánu oznámení o uložení blokové pokuty, které však obsahovalo pouze popis protiprávního jednání spočívajícího v nepřipoutání se bezpečnostním pásem. V námitkách uplatněných proti záznamu do registru řidičů přestupce tvrdil, že sice podepsal pokutový blok, nicméně měl za to, že pokuta je mu ukládána z důvodu, že u sebe nemá příslušné lékařské potvrzení, nikoli za to, že není připoután bezpečnostním pásem. Nejvyšší správní soud tehdy shledal pochybení správních orgánů, neboť bez ohledu na námitky přestupce příslušné orgány následně provedly záznam bodů, aniž by si vyžádaly pokutové bloky a odstranily pochybnost, který přestupek byl s přestupcem vlastně projednán a zda existovalo pravomocné rozhodnutí o spáchání přestupku jako právní podklad pro uložení záznamu bodů. Tímto postupem zatížily řízení o námitkách vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé.

[20] Na podporu závěru o nezbytnosti odstranit pochybnost o povaze spáchaného přestupku tehdy Nejvyšší správní soud uvedl, že pokud přestupce v době silniční kontroly disponoval lékařským potvrzením, nemohl se projednaným skutkem dopustit přestupku spočívajícího v nepřipoutání se bezpečnostním pásem dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Bez ohledu na skutečnost, zda přestupce v době kontroly měl u sebe lékařské potvrzení, byl totiž ve smyslu § 6 odst. 2 zákona o silničním provozu osobou, na kterou se daná povinnost nevztahuje. Tato úvaha však nebyla nosným důvodem citovaného rozsudku a byla vyslovena *obiter*. Jakkoli rozšířený senát Nejvyššího správního soudu deklaruje svou pravomoc překonávat i právní názory vyslovené *obiter dictum* (usnesení č. j. 7 Afs 54/2007-62 ze dne 26. srpna 2008), neplyne z toho, že by se správní soudy musely takovým právním názorem bez dalšího řídit, dokud nebude zákonem předvídaným postupem překonán (§ 17 odst. 1 s. ř. s.). Pro nyní rozhodovanou věc je podstatné, že popsaná úvaha byla nutně – vzhledem ke kontextu a nosným důvodům rozsudku – vyslovena hypoteticky, s předpokladem, že přestupce v době spáchání přestupku lékařské potvrzení, byť ne u sebe, skutečně měl.

[21] Krom toho, nyní posuzovaný případ je od případů řešených Nejvyšším správním soudem v rozsudcích č. j. 5 As 39/2010-76 a č. j. 5 As 118/2011-103 podstatně skutkově odlišný. Základní rozdíl spočívá ve skutečnosti, že si správní orgány, na rozdíl od skutkového stavu ve výše zmíněných rozsudcích, vyžádaly pravomocný právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů v podobě částí A pokutových bloků. Správní orgány proto v nyní projednávané věci postavily najisto, že údaje uvedené v oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek odpovídají skutečností uvedeným v pravomocných rozhodnutích ve formě pokutových bloků, na jejichž podkladě byly body zaznamenány. Správní orgány ověřily, že oba skutky byly s žalobcem projednány v blokovém řízení, že v obou případech bylo řízení pravomocně ukončeno řádně a úplně vyplněným pokutovým blokem a že žalobce v obou případech pokutu za přestupkové jednání uhradil, pokutové bloky převzal a vše stvrdil svým podpisem. Obě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení obsahovala popis přestupku dle § 125 odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu v důsledku porušení povinnosti dle § 6 odst. 1

písm. a) silničního zákona. Tytéž údaje obsahovaly rovněž oba žalobcem podepsané pokutové bloky.

[22] I přes shora uvedené skutkové odlišnosti se krajský soud v nyní projednávaném případě argumentačně přiklonil k úvahám vyjádřeným *obiter dictum* z citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 118/2011-103. Krajský soud zaujal právní názor, dle kterého se správní orgány v řízení o námitkách proti záznamu bodů měly i tak vypořádat s tvrzením, že vzhledem k dodatečně tvrzenému a předloženému lékařskému potvrzením se žalobce nemohl dopustit přestupků spočívajících v porušení povinnosti dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu.

[23] Nejvyšší správní soud podotýká, že v mezidobí se k problematice rozhodnutí vydávaných v blokovém řízení komplexně vyjádřil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 12. března 2013 č. j. 1 As 21/2010-65, ve světle jehož závěrů nemůže právní názor krajského soudu obstát.

[24] Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v citovaném usnesení č. j. 1 As 21/2010-65 potvrdil ustálenou judikaturu správních soudů, dle které je blokové řízení o přestupku specifickým druhem správního řízení, jehož výsledkem je vydání rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Tímto rozhodnutím je pokutový blok, kterým se blokové řízení končí. Podle § 84 odst. 1 a 2 zákona o přestupcích „*přestupek lze projednat uložením pokuty v blokovém řízení, jestliže je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu (§ 13 odst. 2) zaplatit. Proti uložení pokuty v blokovém řízení se nelze odvolat.*“. Podle § 85 odst. 3 a 4 zákona o přestupcích „*nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty. Převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí. ... Na pokutových blocích vyznačí, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.*“. V § 84 odst. 1 zákona o přestupcích jsou tedy zakotveny tři podmínky pro uložení pokuty v blokovém řízení spočívající ve spolehlivém zjištění přestupku, nedostatečnosti vyřízení domluvou a v ochotě obviněného z přestupku pokutu zaplatit.

[25] Právě ochota obviněného zaplatit pokutu v blokovém řízení je podmínkou *sine qua non* blokového řízení, při jejímž splnění se bez dalšího vychází z toho, že je přestupek spolehlivě zjištěn, nestačí jej vyřídit domluvou a že jsou splněny všechny podmínky blokového řízení stanovené v § 84 odst. 1 zákona o přestupcích. S ohledem na zásadu *vigilantibus iura* (nechť si každý stráží svá práva) se obviněný z přestupku udělením souhlasu s uložením pokuty v blokovém řízení vzdává možnosti zajištění dalších důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování před správním orgánem a následného zjišťování skutkového a právního stavu věci v běžném správním řízení, akceptuje skutková zjištění a z nich vyplývající závěry o spáchání přestupku a jeho právní kvalifikaci, které byly učiněny v blokovém řízení. V důsledku toho pak nabývají závěry přestupkového orgánu charakter nesporných zjištění, která tvoří podklad pro uložení sankce. Povaha blokového řízení tedy vylučuje, aby osoba, která udělila souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení, následně zpochybňovala závěry učiněné v tomto řízení (srov. odstavce 30–32 usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 21/2010-65). Po potvrzení o převzetí pokutového bloku obviněným

z přestupku a po oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu již orgány oprávněné ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení nevyhledávají žádné důkazní prostředky a neprovádějí dokazování za účelem posouzení skutkového a právního stavu věci. (srov. odstavce 27 a 28 usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 21/2010-65). Zrušení pravomocného pokutového bloku prostřednictvím obnovy řízení na žádost dle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu se lze domáhat pouze za podmínky, kdy je zpochybňován samotný souhlas s projednáním daného skutku v blokovém řízení, jenž je podmínkou *sine qua non*, neboť jinak nelze vycházet z teze, že obviněný z přestupku akceptoval skutková zjištění a z nich vyplývající právní kvalifikaci přestupku v blokovém řízení, vzdal se běžného správního řízení a zároveň možnosti závěry učiněné v blokovém řízení později zpochybňovat v řízení odvolacím.

[26] Z citovaného usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu tedy plyne zásada nezměnitelnosti a nezpochybnitelnosti pokutového bloku jako pravomocného správního rozhodnutí *sui generis*. Udělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení žalobce nezpochybňuje, v souladu se zásadou *vigilantibus iura* žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích (porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu). Svůj souhlas žalobce stvrdil podpisem. Udělením souhlasu jako podmínky *sine qua non* k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, popř. v rozhodné době skutečně disponoval lékařským potvrzením, neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích.

[27] Jestliže nyní žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna. V tomto řízení již nelze ani dodatečně prokazovat, event. vyvracet existenci a pravost lékařského potvrzení v době spáchání přestupku.

[28] Do svého případného odklizení (srov. § 123e odst. 2 zákona o silničním provozu) jsou tedy řádně vyplněné pokutové bloky v právní moci a svědčí jim presumpce správnosti a zůstávají rozhodným podkladem pro zápis bodů do registru řidičů ve smyslu § 123a

a násl. zákona o silničním provozu. Stěžovatel proto nepochybil, pokud námitky žalovaného o existenci lékařského potvrzení vypořádal s odůvodněním, že ke skutkovému a právnímu přezkumu podkladových pravomocných rozhodnutí pro zapsání bodů do registru řidičů není příslušný, a poté, co shledal, že pokutové bloky tvoří dostatečný právní poklad pro záznam bodů do registru řidičů, rozhodl o neodůvodněnosti námitek a záznam 12 bodů v registru řidičů potvrdil.

[29] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnosti pro nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky krajským soudem podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. vyhověl a napadený rozsudek krajského soudu podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Ve smyslu § 110 odst. 4 s. ř. s. je krajský soud v dalším řízení názorem vysloveným v tomto rozsudku vázán.

IV. Náklady řízení

[30] V novém řízení rozhodne krajský soud i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. prosince 2013

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu